

De mens opgevoed in zeven-jaarsperioden: door nabootsing, autoriteit, idealen. Daarna zelfopvoeding. Geesteswetenschap vermijdt de eenzijdigheden, zoals snel herstellen van de gezondheid, bevorderen van het geheugen of praktische suksessen willen behalen. De mens komt boven het persoonlijke uit: door de veelomvattende liefde – binnentreden in het andere wezen –, en door de impuls van het geweten. Het hogere wezen en het kinderspel. Geen verstandelijke inmenging. Het kaartspel; het schaakspel. Gymnastische oefeningen. De wilskultuur: niet door denktraining opgevoed; wel bij uitwisseling met de buitenwereld. Overwinnen van uiterlijke gevaren. Scholing van het kenvermogen: harmonie. Het hanteren van gemoedsstemmingen. Het lichaam heeft nodig: veelzijdigheid, aanpassen. De ziel heeft nodig: concentratie, fundamentele ideeën. Op de juiste manier leren vergeten; dat zakt naar de diepten van het zieleven. De wetmatigheid van de herhaalde ardelevens en karma als ondersteuning. Gelatenheid, berusten in het levenslot maakt de wil sterk.